

Passera de la Riereta

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró. La Riereta
Emplaçament La riereta. Trencant a la dreta sortint del poble direcció Vic que porta a la Noguera Punxeguda.

Coordenades:

Latitud: 41.72579
Longitud: 2.27504
UTM Est (X): 439703
UTM Nord (Y): 4619586

Classificació

Número de fitxa 08134-228
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Figaró-Montmany. Crta de Ribes n.34. Figaró-Montmany 08590.

Fitxes associades:

[Mur de pedra seca al tram baix de la Riereta](#)

[Torre del Rellotge](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Camí empedrat format per lloses i carreus de pedra local ben desbastats i col·locats sobre el terreny prèviament preparat, segurament amb sorra de la mateixa llera del torrent. Aquests presenten un alt grau d'erosió ja sigui pel pas del temps o pel mateix curs de l'aigua. D'aquets camins empedrats es poden diferenciar els de ferradura i els de carro. Una diferència apreciable entre el camí de carro i el de ferradura apareixen quan un torrent es presenta com un obstacle a salvar, essent necessari travessar-lo. En aquest cas el camí de ferradura tant es perllonga dins el jaç del torrent en forma de pedres grosses, de superfície aplanada, anomenades passadors, com continuar amb l'empedrat per dins el camí i en canvi quan és el camí de carro el que topa amb el torrent l'empedrat sempre continua pel llit d'aquet, formant un gual. En aquest cas l'empedrat només es documenta al tram de la riereta i es desconeix si el camí presenta més trams construïts.

Història

La tècnica constructiva d'aquesta passera dificulta en gran mesura l'establiment de la seva cronologia, ja que aquesta pot recular a l'època medieval. Es tracta d'una obra civil pública que presenta doble morfologia. Un camí de carro sense asfaltar i més estret que salva la Riereta amb una passera construïda. Les raons que porten a la construcció d'un camí poden ser molt diverses, però bàsicament podem parlar de tres motius: l'explotació de recursos naturals, la comunicació de llocs habitats i, d'origen més recent, l'esplai. Antigament, a diferència del que passa avui en dia, l'explotació dels recursos naturals era de gran importància. Per això, no és estrany que els camins oberts amb aquesta finalitat siguin els més nombrosos, tot i que no són tan importants com els servien per a la comunicació. Atesa la diversitat dels recursos naturals que antigament s'explotaven hi ha camins de tota mena destinats a aquest ús. En aquest grup s'hi inclouen els camins dels carboners, dels nevaters (que són els que arriben a cotes més altes de la nostra serra), dels calciners (que generalment coincideixen amb els dels carboners), dels llenyataires (anomenats camins de "metro"), dels caçadors o dels pastors. En el grup de camins associats a la comunicació s'inclouen les vies habituals de comunicació per a trànsit de persones i mercaderies, cal destacar-hi els camins que enllacen els pobles entre si i els que uneixen els grans corredors naturals. També s'inclouen en aquest grup els camins existents entre els pobles i les possessions i els que uneixen les possessions entre si. Altres usos dels camins de comunicació són el contraban i els camins emprats pels escoltes i talaiers, entre d'altres. Els camins associats a les activitats de lleure i esplai són, amb diferència, els més recents dels camins tradicionals. La raó és ben senzilla: l'esplai a la muntanya era un concepte totalment desconegut a fins la renaixença. Ningú pujava a una muntanya pel plaer que això podia comportar, sinó per treure'n algun profit. L'excursionisme amb finalitat purament lúdica es va iniciar al segle XIX, moment en què a més de recórrer els camins existents, es van dedicar a construir-ne de nous. Aquests camins tenen l'única finalitat de l'esbarjo, i per això segueixen un traçat que es caracteritza per la recerca de punts amb grans panoràmiques.

Bibliografia

AADD. 1993. Catàleg dels antics camins de la Serra de Tramuntana. Mallorca. AADD. 2004. Pas a pas. 3 excursions per conèixer la natura, el paisatge i la història de Figaró-Montmany. Ajuntament de Figaró-Montmany. AYMAMÍ, G. 1998. Camins antics. Camins d'història. Abadía de Montserrat. Llibre de Motxilla, 61. Barcelona. PONCE, J. 2003. Camins rurals: règim jurídic i intervenció municipal ; Juli. Diputació de Barcelona, Oficina Tècnica de Prevenció Municipal d'Incendis Forestals. Quaderns d'informació tècnica ; 6. Barcelona.

